

[Hans Schmidt.]

økonomiske samfund i Europa kun ville øge de handelspolitiske gnidninger. Men det er jo det, der er ved at ske, når det lille fri-handelsområde sættes i funktion og den høje toldgrænse langs med Skelbækken tårnes op. Det kan meget nemt blive en kamp mod vejrmøller, når denne told-mekanisme mellem så mange lande stykkevis skal hindres i at virke.

Det er således et meget vanskeligt og krævende hverv, Danmark påtager sig ved det skridt, som nu bliver taget, og et tungt ansvar tillige over for Europas fremtid i Europas skæbnetime. De økonomiske fordele, som England nu lover os — bacon-tolden blev os jo pålagt som en byrde for kun 3 år siden — kan meget vel blive dyrekøbte, når det politiske sammenhold og den heraf flydende styrke tilsidesættes til gunst for en øjeblikkelig økonomisk gevinst. Den dualisme mellem Europas lande, som nu er i overhængende fare for at blive „cementeret“, kan blive meget farlig.

Jeg vil da heller ikke undlade atter at pege på den situation, som da kan og efter al sandsynlighed vil opstå ved landets sydgrænse. I stedet for vort håb, at grænsen måtte miste sin adskillende betydning, vil den fremstå som den mest adskillende økonomi-, told- og pasgrænse i hele Vesteuropa, hvis det ikke lykkes at skabe en europæisk enhed i en nær fremtid. I forstærket grad vil grænselandet også stå i fare for at blive en afkrog på mange måder. Det kan forudses, at særforanstaltninger af forskellig art vil blive nødvendige for at afbøde opstående spændinger, så Slesvigs deling, den høje grænse til trods, kan virke som en formidlende omstændighed og op-gave.

Aksel Larsen: Den sidste måneds intensive offentlige debat har i ret høj grad bidraget til at belyse det spørgsmål, folketinget i dag eller i morgen tidlig skal tage en foreløbig og måske endelig stilling til. Den har bragt en mængde materiale og synspunkter frem, således at ikke blot folketinget, men også befolkningen er nogen-lunde godt orienteret. På denne baggrund og i betragtning af det arbejds-pres, hvor- under redegørelsen måtte udarbejdes, kan man vist godt erkende, at den højtærede

udenrigsministers tale i går var en tilstrækkelig god indledning til debatten her.

Jeg vil dog ikke gøre vold mod min natur og må derfor beklage, at regeringen ikke forud for debatten har tilstillet folketingets medlemmer nødvendigt oplysende materiale i skriftlig form. Jeg tænker her bl. a. på ordlyden af de aftaler, der er truffet med den engelske og den svenske regering. Den højtærede udenrigsminister har refereret aftalernes hovedindhold, og en del har vi kunnet læse os til i dagspressen. Det ville dog vist have været rimeligt, om regeringen havde tilstillet os dette og eventuelt alt andet materiale i, om jeg så må sige, autoriseret ordlyd.

Jeg har ikke mange bemærkninger til den debat, vi hidtil har hørt i dag. Jeg må ærligt indrømme, at navnlig de taler, der er holdt af venstres og det konservative folkepartis ærede ordførere, ikke frister til mange bemærkninger. Jeg skal kun her sige for at illustrere, hvordan jeg vurderer det, at det er ganske åbenbart, at de to partier i fortsættelse af deres hidtidige, ikke politisk, men taktik under denne regering for enhver pris vil søge i visse spørgsmål at markere afstandtagen fra regeringen, og at de, hvis de er sagligt uenige, vil søge at nå til så megen enighed, at de i hvert fald kan stemme i fællesskab herinde. Det vil sige, at de i en sag som den, vi nu behandler — sådan er i hvert fald min opfattelse — sætter partitaktiske og, om jeg så må sige, oppositionstaktiske hensyn over hensynet til selve sagen. Det må de to partier naturligvis selv om; jeg tror bare ikke, det gavner dem.

Lad mig videre sige for at illustrere, hvor unødvendigt jeg finder det at gå særligt ind på, hvad der hidtil er sagt fra de to partier, erindre om den oratorisk særdeles tilfredsstillende tale, det ærede medlem hr. Poul Møller holdt. Der var, så vidt jeg fulgte med, ikke et eneste af hans argumenter mod de ydre syvs frihandelsområde, som ikke med tidobbelt vægt og større berettigelse kunne være brugt imod de seks landes fællesmarked.

Jeg kunne heller ikke lade være med at spekulere lidt over, om det ærede medlem overhovedet havde nogen mening med sine angreb på regeringen, fordi det ikke er blevet til noget med den nordiske union.